

KESKUSKOMITEAN POLITBYROON JÄSENILLE

VASTAUS FRUMKINILLE

(Frumkinin kirjeen johdosta kesäkuun 15 päivältä 1928)

Frumkinin kirje kesäkuun 15 päivältä 1928 on sen arvoinen, että siihen kannattaa suhtautua huomiolla.

Käsitelkäämme sitä kohdittain.

1. Frumkinilla on ennen kaikkea väärä tilannearvio Neuvostoliiton kansainvälisestä asemasta. Puolueessa vallitsee se yleisesti tunnustettu mielipide, että syynä Neuvostoliiton ja sitä ympäröivän kapitalistisen maailman välisten ristiriitojen kasvuun, syynä kapitalististen valtioiden hyökkäykseen Neuvostoliittoa vastaan on sosialististen aineiden kasvu Neuvostoliitossa, Neuvostoliiton vaikutuksen voimistuminen kaikkien maiden työväenluokkaan, siis vaara, minkä kasvava Neuvostoliitto muodostaa kapitalismille. Juuri niin asian käsittääkin puolueemme XV edustajakokous, kun se Keskuskomitean toimintakertomuksen johdosta hyväksymässään päätöslauselmassa sanoo: „Porvarillisen ympäristön maiden ja Neuvostoliiton, joka voittoisalla kehityksellään horjuttaa maailman kapitalismin perustuksia, väliset ristiriidat ovat kärjistyneet.

Sosialististen ainesten kasvu Neuvostoliitossa, porvariston toiveiden romahtaminen proletariaatin diktatuurin rappautumisesta samalla, kun Neuvostoliiton kansainvälinen vallankumouksellinen vaikutus on voimistunut, ovat tuon kärjistymisen päätekijöitä“* 29.

Tunnettua on, ettei puolue ole kehittänyt tätä kantaansa ohimennen eikä sattumalta, vaan vimmatusta taistelussa oppositiota vastaan, joka väitti avoimesti, että syynä imperialismin hyökkäykseen Neuvostoliittoa vastaan on Neuvostoliiton heikkeneminen, mikä saa selityksensä sen rappautumisprosessista.

Mutta Frumkin on kokonaan eri mieltä tuon puolueen kannan kanssa. Frumkin vakuuttaa päinvastoin, että „kapitalistisen maailman Neuvostoliittoa vastaan kohdistaman hyökkäyksen perustavana ja ratkaisevana tekijänä on voimiemme poliittinen ja taloudellinen heikentyminen“.

Mitä yhteistä voi olla näiden kahden toisilleen vastakkaisen arvion välillä, joista toinen arvio on lähtöisin Frumkinilta, mutta toinen puolueemme XV edustajakokoukselta?

2. Sitäkin virheellisempi on Frumkinilla Neuvostoliiton sisäisen tilanteen arvio. Frumkinin kirjettä lukiessa voisi luulla, että Neuvostovalta elää viimeisiä päiviään, että maa on kuilun partaalla ja että Neuvostoliiton tuhoutuminen on joidenkin kuukausien ellei joidenkin päivien asia. Puuttuu vain sitä, että lisättäisiin: „käki on jo kukkunut“.

* Alleviivaus minun. J. St.

Me olemme tottuneet kuulemaan oppositiolaisten suusta intelligenttimäisiä voivotteluja Neuvostoliiton „tuhoutumisesta“. Mutta onko Frumkinille soveliaista ottaa esimerkkiä oppositiosta?

Olisi tietenkin väärin väheksyä vaikeuksiemme merkitystä. Mutta vieläkin virheellisempää olisi liioitella niiden merkitystä, kadottaa tasapainonsa ja antautua pakokauhun valtaan. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö kulakki olisi katkeroitunut Neuvostovaltaa kohtaan: olisi kummallista vaatia kulakilta ystävällistä suhtautumista Neuvostovaltaan. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö kulakilla olisi vaikutusta maalaisköyhälistön ja keskitalonpoikain erään osan keskuudessa. Mutta kun sen perusteella tehdään sellainen johtopäätös, että köyhälistön ja keskitalonpoikain enemmistö on mielialaltaan Neuvostovaltaa vastaan, että „nämä mielialat alkavat jo tulvehtia työläiskeskuksiin“, niin se merkitsee sekaisin menemistä ja pakokauhun valtaan joutumista. Eihän suotta sanota, että „pelolla on suuret silmät“.

Voidaan kuvitella, miten Frumkinille kävisi, jos meillä olisi nykyisten vaikeuksien asemesta vakavampia vaikeuksia, sanokaamme esimerkiksi sota, jolloin kaikenlaiselle horjunnalle avautuu laaja „toimikenttä“.

3. Frumkin on kokonaan väärässä sanoessaan, että „taloudellisen tilanteemme huononeminen **kärjistyi** XV edustajakokouksen jälkeen maaseudun suhteen otetun uuden poliittisen suuntauksen takia“. Tässä on nähtävästi puhe niistä toimenpiteistä, joihin puolue ryhtyi kuluvan vuoden alussa viljanhankintojen parantamiseksi. Frumkin pitää näitä toimen-

piteitä vahingollisina, tilannettamme „huonontavina“.

Sen mukaan siis Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean huhtikuun täysistunto oli väärässä päättäessään, että

a) „viljanhankintavaikkeudet johtuvat maan teollistamisen nopean vauhdin vaikeuksista, jonka vauhdin koko kansainvälinen ja sisäinen tilanne sanelee prolettaariselle valtiolle, ja talouden suunnittelujohdon tekemistä virheistä“, että

b) „epäsuhteen kärjistyminen markkinasuhteissa (maksukykyinen kysyntä maaseudulla toisaalta ja teollisuustavaroiden tarjonta toisaalta) johtuu maaseudun, erikoisesti sen varakkaimpien ja kulakkikerrosten tulojen kasvusta“ (eikä puolueen toimenpiteistä. J. St.), että

c) „vaikeuksia syvensi ja kärjisti se, että maaseudun kulakkiosa ja keinottelijat pyrkivät käyttämään niitä hyväkseen, paisuttamaan viljan hintoja ja rikkomään neuvostollista hintapolitiikkaa“* (eikä puolueen toimenpiteet. J. St.).

Siis Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean huhtikuun täysistunto oli väärässä lausuessaan viljanhankinnoista tekemässään päätöksessä, että „mainitut puolueen toimenpiteet, joilla oli vississä määrin erikoistoimenpiteiden luonne, turvasivat mitä suurimpia menestyksiä viljanhankintojen tehostamisessa“*³⁰.

Näin ollen siis Frumkin on oikeassa, mutta Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean huhtikuun täysistunto on väärässä!

* Alleviivaus minun. J. St.

Kuka tässä loppujen lopuksi on oikeassa, Frumkin vaiko Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean täysistunto?

Tarkastelkaamme tosiasioita.

Mitä meillä oli tämän vuoden tammikuun alussa? Meillä oli 128 miljoonan viljapuudan vaje viime vuoteen verraten.

Miten silloin hankintoja suoritettiin? Itsestäänsujumisen tietä, ilman minkäänlaisia erikoistoimenpiteitä puolueen taholta, ilman puolueen aktiivista sekaantumista hankintoihin.

Mitä itsestäänsujuminen ja kaikenlaisen painostuksen puuttuminen meille silloin antoivat? 128 miljoonan viljapuudan vajeuksen.

Minkälaiset tulokset meillä olisi nyt, jos puolue olisi noudattanut Frumkinin neuvoa eikä olisi silloin sekaantunut asiaan, jos 128 miljoonan viljapuudan vajeusta ei olisi likvidoitu jo kevääseen **mennessä**, ennen **kevätkylvöjä**? Meillä olisi nyt nälänhätä työläisten keskuudessa, nähtäisiin nälkää teollisuuskeskuksissa, rakennustyömme olisi häiriintynyt, Punainen Armeija näkisi nälkää.

Saattoiko puolue olla sekaantumatta asiaan kaihtamatta erikoistoimenpiteiden soveltamistakaan? Selvää on, että se ei voinut toisin menetellä?

Entä mitä siitä seuraa? Siitä seuraa, että meillä olisi nyt koko kansantaloutemme mitä vaarallisin kriisi, jos emme olisi ajoissa sekaantuneet viljanhankintojen kulkuun.

Johtopäätös on vain tämä: Frumkin on kerrossaan **väärässä** esiintyessään Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean huhtikuun täysistunnon

päätöksiä vastaan ja vaatiessaan niiden revisioimista.

4. Frumkin on kerrassaan väärässä sanoessaan: „On **palattava takaisin XIV ja XV puoluekokoukseen**“. Meillä ei ole mitään syytä palata XV puoluekokouksen kantaan, sillä puolue on kokonaan ja täydellisesti XV edustajakokouksen päätösten kannalla. Mutta Frumkin vaatii palaamista XIV edustajakokoukseen. Mitä se merkitsee? Eiköhän se merkitse koko kuljetun tien **poispyyhkimistä ja takaisin palaamista** eikä eteenpäinmenoa?

Päätöslauselmassaan „Työstä maaseudulla“ puolueen XV edustajakokous sanoo, että maaseudun sosialistisen kehityksen etujen mukaisesti on välttämätöntä käydä „**päättäväisempää hyökkäystä kulakkia vastaan**“³¹. Puolueen XIV edustajakokous ei sanonut eikä voinut sanoa sitä silloisissa oloissa. Mitä siis tämän yhteydessä voi merkitä tuo Frumkinin vaatimus, että „on palattava takaisin XIV edustajakokoukseen“? Se voi merkitä vain yhtä: kieltäytymistä politiikasta, joka vaatii „**päättäväisempää hyökkäystä kulakkia vastaan**“.

Siis Frumkinin vaatimus palaamisesta takaisin XIV edustajakokoukseen johtaa puolueen XV edustajakokouksen päätöksistä kieltäytymiseen.

Päätöslauselmassaan „Työstä maaseudulla“ puolueen XV edustajakokous sanoo, että „nykykaudella on pienten yksilöllisten talonpoikaistalouksien suuriksi kollektiiveiksi yhdistämisen ja uudestijärjestämisen tehtävä asetettava puolueen **perustehtäväksi maaseudulla**“³². Puolueen XIV edustajakokous ei sanonut eikä voinut sanoa sitä silloisissa oloissa. Tästä voitiin

puhua vasta XV edustajakokouksen aikaan tultaessa, jolloin yksilöllisen pien- ja keskitalonpojan talouden kehittämisen vanhan ja meille ehdottoman välttämättömän tehtävän ohella eteemme nousi uusi **käytännöllinen** tehtävä—**kolhoosien** kehittäminen suurina tavaratalouksina.

Mitä tuo Frumkinin vaatimus „on palattava XIV edustajakokoukseen“ voi tämän yhteydessä merkitä? Se voi merkitä vain yhtä: kieltäytymistä kolhoosien kehittämisen uudesta **käytännöllisestä** tehtävästä. Siten oikeastaan onkin selitettävissä se tosiasia, että kollektiivien kehittämisen **käytännöllisen** tehtävän tilalle Frumkin asettaa **konstikkaan** tehtävän „antaa mahdollisimman suurta apua kollektiiveihin liittyvälle köyhälistölle“.

Näin siis osoittautuu, että Frumkinin vaatimus XIV edustajakokoukseen palaamisesta johtaa XV edustajakokouksen päätöksistä **kieltäytymiseen**.

Päätöslauselmassaan „Ohjeista kansantalouden viisivuotissuunnitelman laatimiseksi“ puolueen XV edustajakokous sanoo, että „nykyään on välttämätöntä antaa suurempaa tukea **tuotannollisen** osuustoiminnan kaikille elinvoimaisille muodoille (kommuunat, kolhoosit, arttelit, tuotanto-osuuskunnat, osuuskuntien tehtaat j.n.e.) sekä **neuvostotiloille, jotka on kohotettava korkeammalle asteelle**“*³³. XIV edustajakokous ei sanonut sitä eikä voinut sanoa silloisissa oloissa. Siitä voitiin puhua vasta XV edustajakokoukseen tultaessa, jolloin yksilöllisen pienen ja keskinkertaisen talonpoikaistalouden kehittämisen ohella toisaalta

* Alleviivaus minun. J. St.

sekä kolhoosien kehittämistehtävän ohella toisaalta eteemme nousi vielä yksi uusi käytännöllinen tehtävä — neuvostotilojen kehittäminen talousyksikköinä, joilla tavaratuotannon osuus on suurin.

Mitä tuo Frumkinin vaatimus „on palattava XIV edustajakokoukseen“ voi tämän yhteydessä merkitä? Se voi merkitä vain yhtä: kieltäytymistä „neuvostotilojen korkeammalle tasolle kohottamisen“ politiikasta. Täten oikeastaan onkin selitettävissä se, että XV edustajakokouksen asettaman neuvostotilojen kehittämisen myönteisen tehtävän tilalle Frumkin asettaa kielteisen tehtävän „olla suorittamatta neuvostotilojen laajentamista isku- ja pikajärjestyksessä“, vaikka Frumkin ei voi olla tietämättä sitä, että puolueella ei tässä ole eikä voi olla „pika“-tehtävää, sillä me alamme vasta käydä vakavasti käsiksi uusien neuvostotilojen järjestämiskysymykseen.

Siis taaskin osoittautuu, että Frumkinin vaatimus XIV edustajakokoukseen palaamisesta johtaa XV edustajakokouksen päätöksistä kieltäytymiseen.

Mitä arvoa voi kaiken tämän jälkeen olla sillä Frumkinin väitteellä, että Keskuskomitea on „luopunut“ XV edustajakokouksen päätöksistä? Eiköhän ole oikeammin sanoa, että koko Frumkinin kirje on huonosti naamioitu yrittäminen tehdä nollan arvoiseksi XV edustajakokouksen päätökset monista mitä tärkeimmistä kysymyksistä?

Eiköhän juuri siten olekin selitettävissä Frumkinin väite siitä, että Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean huhtikuun täysistunnon päätös viljanhankinnoista on muka „puolinainen ja kaksinainen“? Eiköhän ole oikeammin sanoa, että täysistunnon

päätös on oikea, mutta että Frumkinilla alkavat silmät todella „kahdentaa“ hänen kantansa eräänlaisen „puolinaisuuden“ takia?

Frumkinin perusvirhe on se, että hän näkee edessään vain yhden tehtävän, yksilöllisen talonpoikaistalouden kohottamistehtävän, luullen, että siihen pääpiirteissään rajoittuukin suhteemme maatalouteen.

Hänen virheensä on siinä, että hän ei ymmärrä sitä uutta, minkä puolue antoi meille XV edustajakokouksessaan, hän ei ymmärrä sitä, että kysymys ei nyt voi rajoittua vain yksistään yksilöllisen talonpoikaistalouden kohottamistehtävään, että tähän tehtävään on välttämättä lisättävä kaksi uutta käytännöllistä tehtävää: neuvostotilojen kehittämistehtävä ja kolhoosien kehittämistehtävä.

Frumkin ei ymmärrä, että ilman ensimmäisen tehtävän yhdistämistä kahden viimeksimainitun tehtävän kanssa me emme voi selviytyä tilanteesta enempää valtion varustamisessa tavaraviljalla kuin myöskään koko kansantalouden järjestämisessä sosialismin perusteilla.

Merkitseekö tämä sitä, että me siirrämme painopisteen jo nyt neuvostotiloihin ja kolhooseihin? Ei, ei merkitse. Painopiste jää tässä vaiheessa yksilöllisen pienen ja keskinkertaisen talonpoikaistalouden edelleen kehittämisen alalle. Mutta se merkitsee, että yksistään tämä tehtävä ei nyt enää ole riittävä. Se merkitsee, että on tullut aika, jolloin meidän on täydennettävä tuota tehtävää käytännöllisesti kahdella uudella tehtävällä — kolhoosien kehittämisellä ja neuvostotilojen kehittämisellä.

5. Kerrassaan väärä on se Frumkinin huomautus, että „kulakin julistaminen lainsuojattomaksi on johtanut laittomuuksiin koko talonpoikaistoa kohtaan“.

Ensinnäkään ei ole totta, että kulakki on julistettu „lainsuojattomaksi“.

Toiseksi, jos näissä Frumkinin sanoissa on jotain sisältöä, niin se voi olla vain siinä, että Frumkin vaatii puoluetta palauttamaan kulakille „kansalaisoikeudet“, palauttamaan kulakille poliittiset oikeudet (sanokaamme, oikeuden osallistua Neuvostojen vaaleihin j.n.e.).

Onko Frumkin sitä mieltä, että puolue ja Neuvostovalta voittaisivat jotakin poistamalla vissit rajoitukset kulakkien suhteen? Mitenkä tämä Frumkinin „älynvälähdys“ voidaan soveltaa yhteen XV edustajakokouksen päätöksen kanssa „päättäväisemmästä hyökkäyksestä kulakkia vastaan“?

Luuleeko Frumkin, että taistelun heikentäminen kulakistoa vastaan lujittaa liittoamme keskitalonpojan kanssa? Eikö Frumkin huomaa sitä, että oikeuksien palauttaminen kulakistolle voi vain helpottaa kulakiston työtä keskitalonpojan eristämiseksi meistä?

Mitä arvoa on kaiken tämän jälkeen Frumkinin puheilla liitosta keskitalonpojan kanssa?

Olisi tietysti väärin kieltää sitä, että työntekijämme määrätyn osan taholta on tapahtunut laittomuuksia maaseudulla. Vieläkin virheellisempää olisi kieltää sitä tosiasiaa, että työntekijämme määrätyn osan taitamattomuuden vuoksi kulakkeja vastaan käytävässä taistelussa kulakille tarkoitetut iskut osuvat toisinaan keskitalonpoikiin ja jopa köyhiinkin. Epäilemätöntä on, että tuollaisia puolueen linjan

vääristelyjä vastaan tarvitaan mitä päättäväisintä taistelua. Mutta kuinka tämän perusteella voidaan tehdä sellainen johtopäätös, että on heikennettävä taistelua kulakistoa vastaan, kieltäydyttävä kulakiston poliittisten oikeuksien rajoittamisesta j.n.e.?

6. Frumkin on oikeassa väittäessään, että kulakistoa vastaan ei saa taistella kulakkitalouksien lopettamisen tietä, kuten eräät työntekijöistämme paikkakunnilla toisinaan tekevät. Mutta hän erehtyy luullessaan, että hän on siten sanonut jotakin uutta. Kun noista vääristelyistä syytetään tov. Molotovia tai tov. Kubjakia, kuten Frumkin tekee, ja väitetään sellaista, että puolue ei taistele tuollaisia vääristelyjä vastaan,—niin se merkitsee mitä suurinta epäoikeudenmukaisuutta ja lankeamista anteeksiantamattomaan äkkipikaisuuteen.

7. Frumkin on oikeassa sanoessaan, että on avattava kauppatorit ja viljamarkkinat. Mutta hän erehtyy, jos hän luulee sanoneensa siten jotain uutta. Ensinnäkään puolue ei ole ollut koskaan kauppatorien sulkemisen kannalla. Toiseksi, Frumkin ei voi olla tietämättä sitä, että mikäli eräillä seuduilla suljettiin kauppatoreja, keskus antoi heti paikallisille järjestöille määräyksen avata viipymättä kauppatorit ja lopettaa moiset vääristelyt. Tunnettua on, että tämä keskuksen päätös lähetettiin paikkakunnille jo toukokuun lopulla (toukokuun 26 pnä), s.o. kaksi viikkoa ennen Frumkinin kirjeen ilmestymistä. Frumkin ei voinut olla tietämättä sitä. Kannattiko tämän jälkeen ryhtyä lörpöttelemään turhia?

8. Frumkin on oikeassa sanoessaan, että on korotettava viljan hintoja ja tehostettava taistelua

viinan salapolttota vastaan. Mutta taaskin olisi kuitenkin kummallista luulla, että Frumkin on siten löytänyt Amerikan. Meillä käydään taistelua salapolttota vastaan kuluvan vuoden tammikuusta lähtien. Taistelua täytyy voimistaa, ja sitä voimistetaan, vaikka Frumkin ei voi olla tietämättä, että maaseutu ei ole mielissään siitä. Mitä tulee kysymykseen viljan hintojen korottamisesta, niin Frumkin ei voi olla tietämättä, että viljan hintojen korottaminen uuden hankintavuoden alkua varten on meillä jo päätetty etukäteen Politbyroossa kuluvan vuoden helmikuussa, s.o. neljä kuukautta ennen Frumkinin kirjeen ilmentymistä. Vielä kerran: kannattiko ryhtyä lörpöttelelemään turhia hintojen korottamisesta?

9. Ensi näkemältä saattaa näyttää siltä, että Frumkinin kirje on kirjoitettu keskitalonpojan kanssa olevan liiton puolustamisen merkeissä. Mutta se vain näyttää siltä. Itse asiassa Frumkinin kirje on helppotuksien anomista kulakille, anomus rajoitusten poistamiseksi kulakin suhteen. Ken haluaa lujittaa liittoa keskitalonpojan kanssa, hän ei voi vaatia taistelun heikentämistä kulakistoa vastaan.

Lujan liiton turvaaminen keskitalonpojan kanssa on puolueemme tärkeimpiä tehtäviä. Mutta tällaisen liiton turvaaminen on mahdollista vain ehdolla, että taistellaan päättäväisesti kulakistoa vastaan, että köyhälistö saadaan proletariaatin tueksi maaseudulla ja, vihdoin, että meidän puoleltamme ollaan valmiita tekemään ja osataan tehdä pitkälinen sopimus keskitalonpojan kanssa, joka sopimus on omiaan lujittamaan liittoa sen kanssa ja lujittamaan proletariaatin asemia taistelussa sosialistisen rakennustyön puolesta.

Politiikkaamme ei ole rakennettava tällä alalla taistelun heikentämiseen maaseudun kapitalistisia aineksia vastaan, vaan „proletariaatin sopimukseen keskitalonpojan kanssa“, „pitkällisen yhteistoiminnan kauteen keskitalonpojan kanssa“, „voittoisan proletariaatin liittoon ja sopimukseen keskitalonpojan kanssa“ (kts. puolueen VIII edustajakokouksen päätöstä „Suhteesta keskitalonpoikaan“) ³⁴.

J. Stalin

Kesäkuun 20 p:nä 1928

Julkaistaan ensi kertaa